

Sygn. akt VIII U 358/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy A. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 stycznia 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. N. emeryturę od dnia 1 grudnia 2015 r.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 358/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 stycznia 2016 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., odmówił ubezpieczonemu A. N. prawa do emerytury. W uzasadnieniu podał, że ubezpieczony nie wykazał na dzień 31.12.1998 roku 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do emerytury. Ubezpieczony podniósł, że do pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć cały okres zatrudnienia w M. P.. Wskazał, że w okresie od 03.09.1970 r- 30.11.1983 r, pracował na stanowisku mechanika pojazdów w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych. Pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. N. urodził się (...), nie przystąpił do OFE, do 31 grudnia 1998 roku udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Ubezpieczony w okresie od 03 września 1970 roku do 31 grudnia 1996 roku zatrudniony był w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w P..

W wystawionym świadectwie pracy pracodawca wskazał, że ubezpieczony zatrudniony był w oparciu o umowę o pracę, w okresie od 03.09.1970 roku do 30.06.1973 roku ubezpieczony wykonywał pracę: ucznia praktycznej nauki zawodu-mechanik pojazdów samochodowych, od 01.07.1973 r do 22.04.1974 r mechanika pojazdów samochodowych, od 12.05.1976 r do 30.11.1983 r ślusarza, a od 01.12.1983 r do 31.12.1996 r- spawacza. /dowód; akta osobowe ubezpieczonego/

W okresie od 23 kwietnia 1974 r do 16 kwietnia 1976 r ubezpieczony odbywał służbę wojskową.

Ubezpieczony od początku zatrudnienia wykonywał pracę mechanika samochodowego. Pracę wykonywał w kanałach remontowych. Ubezpieczony wymieniał skrzynie biegów, silniki, tylne mosty, zawieszenia, wszystkie podzespoły pojazdów mechanicznych : samochodów osobowych, dźwigów, wywrotek. /dowód: zeznania świadka H. K. k 19, zeznania świadka K. M. k 19 v- 20, zeznana świadka J. N. k 20 – 20v/

Ubezpieczony wykonywał pracę wyłącznie w kanałach remontowych. /dowód: zeznania ubezpieczonego k 21- 22/

Na hali w której pracował ubezpieczony znajdowało się 7 kanałów remontowych, na jeden kanał wjeżdżały 2- 3 samochody. W jednym kanale jednocześnie pracować mogło nawet 6 -8 mechaników. /dowód: zeznania świadka K. M. k 20, zeznania ubezpieczonego k 21/

Na stanowisku mechanika samochodowego zatrudnionych było około 30 pracowników. Istniała brygada mechaników którzy zajmowali się wyłącznie pracami remontowymi poza kanałem. /dowód: zeznania świadka J. N. k 20-21/.

Ubezpieczony z kanału wychodził tylko po to by np. zabrać stojaki, klocki w celu zabezpieczenia samochodu, lub po to by ściągnąć koło. /dowód: zeznania świadka K. M. k 19 v- 20, zeznania ubezpieczonego k 21/

Ubezpieczony wykonywał pracę mechanika samochodowego w kanałach remontowych także w okresie w którym otrzymał angaż na stanowisko ślusarza. Wszyscy mechanicy samochodowi otrzymali nowe angaże. Ubezpieczony w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) nigdy nie wykonywał pracy ślusarza. /dowód: zeznania świadków, H. K. k 19, zeznania świadka K. M. k 19 v- 20, J. N. k 20 -21 v, zeznania ubezpieczonego k 21-22/

Pracę na stanowisku mechanika samochodowego w kanałach remontowych ubezpieczony wykonywał każdego dnia do momentu w którym rozpoczął pracę na stanowisku spawacza, z przerwą na służbę wojskową. Po powrocie z wojska wykonywał nadal tą samą pracę. /dowód: zeznania ubezpieczonego k 21-22/

Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję nie zaliczył do okresu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 03 września 1970 roku do 30 listopada 1983 r.

Powyzszy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu go wyżej powołane dowody, w szczególności w oparciu o zeznania świadków H. K., K. M., J. N. i zeznania ubezpieczonego. Zeznania świadków były spójne, wzajemnie się uzupełniały i korespondowały z zeznaniami ubezpieczonego.

Sąd zważył, co następuje:

Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

Stosownie do treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U z 2009 r, nr 153, poz.1227) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U nr 8,poz 43 ze zm), ubezpieczony urodzony po dniu 31.12.1948 r, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury jeśli spełnia łącznie następujące

warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, udokumentował na dzień 31.12.1998 r okres zatrudnienia wynoszący łącznie z okresami składkowymi i nieskładkowymi 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A- stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W myśl ustępu 2 emerytura o której mowa w ust 1 przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu na dochodu budżetu państwa.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego na dzień 31.12.1998 roku nie była sporna.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu jedynie 12 lat 10 miesięcy i 27 dni pracy w warunkach szczególnych.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 czerwca 2009 r. w sprawie o sygn. akt I UK 20/09, wyraził pogląd, iż praca w warunkach szczególnych to praca, w której pracownik w sposób znaczny jest narażony na niekorzystne dla zdrowia czynniki, co wynika wprost z treści art. 32 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Motyw przyświecający ustawodawcy w stworzeniu instytucji przewidzianej w art. 32 ww. ustawy opiera się na założeniu, że praca wykonywana w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu, stąd też osoba wykonująca taką pracę ma prawo do emerytury wcześniej niż inni ubezpieczeni. Powyższy pogląd Sąd Najwyższy wyraził ponownie w wyroku z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt III UK 3/11.

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony na dzień 31.12.1998 roku posiada wymagany 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Do okresu pracy w warunkach szczególnych należy zaliczyć okres od 03.09.1970 roku do 30.11.1983 roku, tj zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w P., kiedy to ubezpieczony wykonywał faktycznie pracę w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych tj prace wymienione w wykazie A, dział XIV, poz. 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W wyroku z dnia 24 marca 2009 r.(I PK 194/08), Sąd Najwyższy przyjął, że dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy (rzeczywiście wykonywanych zadań pracowniczych)

Przesłuchani w sprawie świadkowie zeznali, że ubezpieczony od początku zatrudnienia faktycznie wykonywał pracę w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych. Prace tą wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, do momentu w którym rozpoczął pracę na stanowisku spawacza. Uzyskanie angażu na stanowisko ślusarza, miało charakter wyłącznie formalny, zmianą angażu objęci zostali wszyscy mechanicy, mimo tego nadal faktycznie wykonywali pracę mechaników samochodowych.

Podkreślić należy, że charakter pracy mechanika samochodowego w kanałach remontowych wymagał czasami opuszczania kanału, kiedy przykładowo zaistniała konieczność zabezpieczenia samochodu czego nie można było wykonać w kanale, albo np. kiedy mechanik udawał się po niezbędne do pracy narzędzia. Tego rodzaju czynności wykonywane poza kanałem były jednak niezbędne do rzeczywistego świadczenia pracy w kanale remontowym i były ściśle związane z pracą na tym stanowisku, a tym samym nie pozbawiają pracy ubezpieczonego wykonywanej w spornym okresie – przynajmniej w warunkach szczególnych. Praca wykonywana poza kanałami związana była z procesem pracy ubezpieczonego.

Niewątpliwie charakter pracy wnioskodawcy wiązał się z narażeniem go na czynniki niekorzystne dla zdrowia, takie jak, brak odpowiedniego ogrzewania, oświetlenia, opary oleju napędowego. Praca taka przyczyniła się zatem do szybszego obniżenia wydolności organizmu wnioskodawcy i uprawnia go do uzyskania wcześniejszej emerytury.

Jedynie na marginesie dodać należy, albowiem okres 02.05.1976 do 30.11.1983 roku wystarcza do uzupełnienia stażu w warunkach szczególnych, że do okresu pracy w warunkach szczególnych zaliczyć należy także okres służby wojskowej. W wyroku z dnia 25 lutego 2010 r., II UK 219/09 (niepublikowany), Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że okres zasadniczej służby wojskowej odbytej w czasie trwania stosunku pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zalicza się do stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym jeżeli pracownik w ustawowym terminie zgłosił swój powrót do tego zatrudnienia. Zgodnie z treścią art. 108 ust 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U z 2004 r, nr 241, poz 2416) w brzmieniu obowiązującym do 05.08.1979 roku, a więc w okresie odbywania zasadniczej służby wojskowej przez ubezpieczonego, okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby, albo w tej samej gałęzi pracy. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 roku w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz.U nr 44, poz 318), które obowiązywało do 31.08.1979 roku w § 5 ust 1 stanowiło, że żołnierzowi który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 2-4 (tj w terminie 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej zgłosił powrót do zakładu pracy), wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie.

Ustalony w sprawie stan faktyczny pozwalał na przyjęcie, że ubezpieczony pracował w warunkach szczególnych, ponieważ stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych, wymienioną w wykazie A, dział XIV, poz. 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W konsekwencji sporny okres pracy wnioskodawcy powinien być zaliczony do stażu pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący uzyskał zatem wymagany 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Pozostałe przesłanki prawa do emerytury nie były kwestionowane i zostały przez odwołującego spełnione.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję.

(-) SSR del Magdalena Kimel